Lietas Nr. C29492516

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 5. jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D. Ķeire,

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ (*/pers. B/*) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2016. gada 30. maijā /pers. A/ cēlusi maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, kurā lūgts piedzīt uzturlīdzekļus dēla /pers. C/ uzturam minimālajā apmērā, kāds noteikts Ministru kabineta noteikumos līdz bērna pilngadībai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs nedzīvo kopā ar ģimeni kopš 2016. gada janvāra mēneša vidus. Dēls dzīvo ar māti, atrodas viņas aprūpē un uzraudzībā. Prasītāja uzskata, ka bērna tēvam jāsniedz bērnam uzturlīdzekļi vismaz Ministru Kabineta noteiktajā minimālajā apmērā. Prasītāja lūdz noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] pantu, atbildētājam 2016. gada 2. jūnijā uz viņa deklarēto dzīvesvietu /adrese/, nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, paskaidrojuma veidlapa, paziņojums, kurā izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības, kā arī tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Atbildētājam noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2016. gada 20. jūnijam.

Līdz lietas izskatīšanai pēc būtības atbildētāja rakstveida paskaidrojumi uz prasības pieteikumu tiesā nav saņemti. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21] panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē un arī tiesa neuzskata par nepieciešamu tiesas sēdes rīkošanu minētajā civillietā, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, izskata lietu rakstveida procesā, par ko pusēm nosūtīti paziņojumi atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta piektās daļas noteikumiem – uz deklarētās dzīvesvietas adresēm. Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta 3. punktam, uzskatāms, ka pusēm tiesas dokumenti izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka lietas dalībnieki par lietas izskatīšanu informēti likumā noteiktā kārtībā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiāliem pievienotās dzimšanas apliecības /numurs/ kopijas (*lietas 9. lapa*) redzams, ka /datums/ir dzimis /pers. C/ (*/uzvārds/*), kura māte ir /pers. A/ un tēvs – /pers. B/ (*/pers. B/*).

Tā kā atbildētājs nav iesniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus uz maza apmēra prasības pieteikumu, tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka prasītāja viena uztur un aprūpē pušu kopīgo bērnu /pers. C/, bet atbildētājs bērna uzturēšanā nepiedalās, uzturlīdzekļus bērna uzturam nemaksā.

No prasības pieteikumā norādītā ir konstatējams, ka prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus pušu kopīgā bērnu uzturam, apmērā, kas atbilst Ministru kabineta valstī noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram.

Civillikuma 179. panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērniem izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu nebeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 179. panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt bērnam ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", kas izdoti saskaņā ar Civillikuma 179. pantu, noteic minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. Saskaņā ar minēto noteikumu 2. punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Tādejādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kāds jānodrošina katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa uz lietas izskatīšanas brīdi ir 92,50 *euro* (25 % no 370 *euro*), ja bērns nav sasniedzis 7 gadu vecumu, un 111 *euro* (30 % no 370 *euro*) no brīža, kad bērns sasniedzis 7 gadu vecumu līdz bērna pilngadības sasniegšanai. Līdz ar to piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo bērnu uzturlīdzekļu apmēru, kas atbilstoši bērna pašreizējam vecumam sastāda 111 *euro* apmērā mēnesī.

Sniegt uzturlīdzekļus savu bērnu uzturam Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā ir atbildētāja beznosacījuma pienākums, kas nav apspriežams saistībā ar atbildētāja materiālo stāvokli. Tādējādi, ņemot vērā, ka prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus no atbildētāja bērnu uzturam Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, tiesa, ņemot vērā Augstākās tiesas Tiesu prakses apkopojumā "Par ģimenes tiesību normu piemērošanu" paustās atziņas, atzīst, ka spriedumā nav nepieciešams norādīt un vērtēt bērna uzturam nepieciešamo ikmēneša uzturlīdzekļu aprēķinu, kā arī pušu mantisko stāvokli.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājai nav jāpierāda fakts, ka bērnam ir nepieciešams ēdiens, apģērbs, mājoklis un veselības aprūpes nodrošināšana,

ka bērnam ir nepieciešama kopšana. Turklāt pienākums nodrošināt minēto gulstas uz abiem vecākiem.

Kā norādījis Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007. gada 29. augustā lietā Nr. SKC- 556, iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92. pantu un Civilprocesa likuma 1. pantu saistībā ar Civillikuma normām, kas regulē ģimenes tiesiskās attiecības, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam tie ir piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Līdz ar to tiesa par uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi nosaka prasības celšanas brīdi tiesā, kas konkrētajā gadījumā ir 2016. gada 30. maijs.

Ievērojot minēto no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi /pers. C/ uzturam šādā apmērā: 92,50 *euro* ik mēnesi sākot no 2016. gada 30. maija līdz /pers. C/ septiņu gadu vecumam, bet ne mazāk kā 25 procentu apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet /pers. C/ sasniedzot septiņu gadu vecumu līdz pilngadībai, ne mazāk kā 30 procentu apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ņemot vērā prasītājas lūgumu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu, nosakāma nekavējoša sprieduma izpilde daļā par ikmēneša uzturlīdzekļu piedziņu.

Iesniedzot tiesā prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmās daļas noteikumiem, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Līdz ar to, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama nesamaksātā valsts nodeva par uzturlīdzekļu piedziņu, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 3. punktam ir 166,50 *euro* (*15 procenti no (12 x 92,50)*). Tāpat saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. pantu un 42. panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami izdevumi, kas radušies sakarā ar lietas izskatīšanu 6,28 *euro* apmērā (*lietas 3. lapa*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas prasībām atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.,204.[1] pantiem , tiesa
nosprieda:

apmierināt maza apmēra prasību.

Piedzīt no /pers. B/ (*/pers. B/*), personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sākot no 2016.gada 30.maija , uzturlīdzekļus /pers. C/ (/uzvārds/), personas kods /personas kods/, uzturam **EUR 92,50 *euro* (deviņdesmit divus *euro* un 50 centus)** ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 procentu apmērā no Ministru kabineta valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz /pers. C/ sasniegs septiņu gadu vecumu, bet no /pers. C/ septiņu gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadībai, ne mazāk kā 30 procentus no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam maksāt uz /pers. A/, personas kods /personas kods/, bankas kontu AS "Swedbank", konta numurs /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/ (*/pers. B/*), personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu par uzturlīdzekļu piedziņu 166,50 *euro* (viens simts sešdesmit seši *euro* un 50 centi).

Valsts nodeva iemaksājama kontā Nr.LV55TREL1060190911200, Saņēmējs: Valsts kase, Reģistrācijas numurs 90000050138, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: civillieta Nr. C29492516.

Piedzīt no /pers. B/ (*/pers. B/*), personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 *euro* (seši *euro* 28 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: civillieta Nr. C29492516.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Noteikt /pers. B/ (*/pers. B/*), personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu samaksu, maksājumu dokumenti, kas apstiprina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu nomaksu valsts ienākumos, iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, 105. kabinetā vai nosūtāmi tiesai pa pastu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese D. Ķeire